

Vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid
van de Eerste Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20017
2500 EA Den Haag

Den Haag, 6 mei 2014

Betreft: **Wetsvoorstel maatregelen WWB (33.801) &**
 Wetsvoorstel hervorming kindregelingen (33.716)
Kenmerk: OJ/EK/902-0506

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Aan u is voorgelegd het wetsvoorstel 'Wet maatregelen Wet werk en bijstand' (33.801) en het wetsvoorstel 'Wet hervorming kindregelingen' (33.716). De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) vraagt uw aandacht voor enkele concrete uitvoeringsproblemen die de invoering van de voorgestelde wetten tot gevolg zullen hebben en verzoekt u om de zorgen daaromtrent in uw besluitvorming te betrekken.

Gerechtsdeurwaarders leggen jaarlijks meer dan 400.000 maal beslag op loon of uitkering van schuldenaren. Wanneer een dergelijk beslag wordt gelegd, behoudt de schuldenaar het recht op een deel van dat inkomen. De zogeheten beslagvrije voet. Deze beslagvrije voet is bedoeld om de schuldenaar in staat stellen om, ondanks een gelegd beslag, maandelijks in de minimale levensbehoeften te kunnen blijven voorzien.

Het correct kunnen vaststellen van de beslagvrije voet door de gerechtsdeurwaarder, is dan ook van groot belang. Een verkeerd vastgestelde beslagvrije voet kan immers tot gevolg hebben dat de schuldenaar tot onder het bestaansminimum valt.

De berekening van de beslagvrije voet is onder de huidige wetgeving reeds een complexe aangelegenheid. De hoogte van de voor een specifieke schuldenaar geldende beslagvrije voet is afhankelijk van een veelheid van factoren zoals de woonsituatie, inkomsten (van de partner), woonkosten en ziektekostenpremie. Ook het antwoord op de vraag of de schuldenaar zorgtoeslag of huurtoeslag ontvangt is van invloed op de hoogte van de beslagvrije voet en ook speelt de vraag mee of er op onderdelen van het inkomen al beslag ligt, danwel een bronheffing plaatsvindt of niet. Voor de beroepsbeoefenaren is het reeds complex, voor de burger is het vrijwel oncontroleerbaar.

De gerechtsdeurwaarder heeft informatie nodig voor de berekening van de beslagvrije voet. Voor het verkrijgen van die informatie, is hij echter nog altijd primair afhankelijk van de door de schuldenaar zelf aangeleverde gegevens. De dagelijkse praktijk leert dat die noodzakelijke informatie mondjesmaat ter beschikking van de gerechtsdeurwaarder wordt gebracht en vaak veel te laat.

Een neveneffect van de in de voormelde wetsvoorstellen beoogde maatregelen, is dat zij doorwerken in de hoogte van de beslagvrije voet. In zowel artikel XI (Hervorming kindregelingen), als in artikel XVI (Maatregelen WWB), wordt immers een wijziging van artikel 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voorgesteld.

De informatie die de gerechtsdeurwaarder voor een correcte berekening van de beslagvrije voet nodig heeft, zal met name door de invoering van de “kostendelersnorm” toenemen, zonder dat de gerechtsdeurwaarder over het instrumentarium beschikt om die benodigde informatie te verkrijgen.

Afgevraagd kan worden hoe de beslagvrije voet op een juiste wijze vastgesteld moet worden wanneer de schuldenaar deel uitmaakt van een meer-personen-huishouding. Er zou sprake kunnen zijn van een getrouwd echtpaar met één of meer inwonenden. De inwonende kan de moeder zijn van een van de echtelieden (die dan meetelt in de kostendelersnorm), of een betalende kostganger (die dan niet meetelt in de kostendelersnorm), een studerend meerderjarig kind (dat niet meetelt in de kostendelersnorm) of een minderjarig kind (van belang in verband met de “kindregeling”, maar slechts wanneer de ouders een “gezamenlijk toetsingsinkomen” hebben boven € 26.147,- en afhankelijk van de leeftijd van het betreffende kind). Op basis van de huidige wetgeving mag slechts worden geïnformeerd naar de schuldenaar en diens inkomen en niet naar eventuele anderen die in dezelfde woning verblijven.

Zonder zich uit te willen spreken over de politieke wenselijkheid van de voorgestelde maatregelen, is de KBvG erg bezorgd over praktische uitvoerbaarheid van de voorgestelde wetgeving voor zover zij op de vaststelling van de beslagvrije voet ziet.

De KBvG wil de schuldenaar zo min mogelijk belasten met de verkrijging van de voor de berekening van de beslagvrije voet noodzakelijke informatie en tegelijkertijd voorkomen dat die noodzakelijke informatie niet beschikbaar is. De KBvG pleit er dan ook voor om te voorzien in aanvullende informatiebevoegdheden voor de gerechtsdeurwaarder om, buiten de schuldenaar om, tot een correcte beslagvrije voet te kunnen komen.

De KBvG is uiteraard bereid een en ander nader toe te lichten.

Hoogachtend,
Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders

Mr. O.M. Jans
Bestuurslid